

PANIE ZMIŁUJ SIĘ NAD NAMI

Wezwanie: **Panie, zmiłuj się nad nami** jest jedną z ważniejszych formuł modlitwy w liturgii Mszy świętej. Wezwanie to wypowiedane w języku narodowym lub greckim rozpoczyna także większość litanii. Obecna forma stosowana we Mszy świętej jest pozostałością po śpiewie litanii wykonywanym podczas procesji do kościołów stacyjnych. Podczas Mszy świętej, po akcie pokuty,

aklamacja: *Panie, zmiłuj się nad nami* wraz z wezwaniem: *Chryste, zmiłuj się nad nami* jest wypowiedana lub śpiewana przez kapłana na przemian ze zgromadzonym ludem Bożym. To wielokrotne wezwanie stanowi wyznanie wiary ludu Bożego w Jezusa Chrystusa, a jako część aktu pokuty wyraża prośbę o łaskę miłosierdzia.

W swoim brzmieniu aklamacja mszalna przypomina ewangeliczne dialogi ludzi chorych lub grzesznych z Jezusem, którzy prosząc o uzdrowienie postęgowali się formułą *Kyrie eleison* – *Panie zmiłuj się nade mną*.

W Mszale Rzymskim obok tekstu polskiego występuje starożytna wersja grecka: **Kyrie eleison i Chryste eleison**, która lepiej oddaje pierwotny sens tej modlitwy, bardziej bowiem eksponuje uwielbienie Chrystusa zmartwychwstałego oraz wskazuje na Jego boską naturę i królewską godność. Tytuł *Kyrios* – Pan odnosi się do osoby Jezusa Chrystusa, Zbawiciela.

Wypowiadanie inwokacji *Panie, zmiłuj się nad nami* na początku każdej Eucharystii jest świadomym oddaniem się pod panowanie Chrystusa Króla, ponieważ potrzebujemy światła wiary, aby iść Jego drogą i pokornie stawać w prawdzie, jako osoby błagające o Bożą litość. Świadomi własnej grzeszności i uzdrawiającej mocy Chrystusa Zbawiciela, wołając: *Panie, zmiłuj się nad nami, Chryste, zmiłuj się nad nami* powierzamy się Bożemu miłosierdziu, aby oczyszczeni w Jego źródle wejść na spotkanie z Panem przychodzącym w swoim Słowie i w Eucharystii.

